

Kjære deltakere, samarbeidspartnere og publikum

Velkommen til åpning av kunstprosjektet ..... som har bestått av et kurs, et foredrag, en omvisning i Vestgruva og en utstilling.

Prosjektet er en del av et kunstnerisk utviklingsarbeid med tittelen Meaning through photography and collaboration, hvor kunstens evne til å skape mening og forståelse spesielt gjennom fotografi – og deltakelse undersøkes.

Kunstnerisk utviklingsarbeid er likestilt med akademisk forskning og på samme vis som grunnforskning, har ikke slike kunstprosjekter som Three ways of Framing noen direkte målbar effekt, men tidligere erfaringer fra blant annet Namdalseid tilsier at slike prosjekter inviterer til deltakelse, skaper liv og engasjement og nye nettverk, og sånn sett ikke er en utgiftspost men en investering for framtida.

Sammen med KUN er det gjennomført et tverrfaglig arbeid her i Verran hvor kunst og aksjonsforskning har løpt parallelt og på noen punkter helt inntil hverandre. Sammen med Verran kommune har målsetting vært å utvikle innsikt og ny kunnskap om integrering av innvandrere,- og flyktningekvinner.

For kunsten har det vært viktig å se på hvilke måter kan kunst og vitenskap samarbeide – som her på veggen – et konkret resultat i form av foto og tekst i et aktivt forhold til hverandre, og å gi alternative perspektiver på utfordringer som samfunnet har i dag og å se på hva ulike fotografiske uttrykk kan løfte fram på bordet?

Ideen bak utstillingen er enkel. Det er tre ulike avbildninger av kvinner i Verran. Et miniatyrportrett, et selvportrett og en dokumentar.

Hva skjer når en eritreisk kvinne avbildes i en miniatyr som var vanlig for velstående europere på 1700,- og 1800-tallet? Hvordan oppfatter vi oss selv. Vet vi alt om oss selv? Hva skjer når Zhiping fra Kina tar et selvportrett ikledd norsk strikkegenser med kinesiske tegn i bakgrunn? Hvordan oppfattes det? Bildene viser ulike historier, oppfattelser og forsøker å gå under ytan.

KUN spør på veggen her: Hvem er du? Kjenner vi alt om oss selv? Finnes det noe mer? Vi kan alle relatere oss til identitetsspørsmål. I Verran har nå et ti-tolvtalls kvinner våget å spørre seg selv om det. Våget å gå ut av komfortsonen og å utfordre seg selv, å bli synlig og vise seg fram. Det skal ganske mye mot til å møte opp på Storsalen, uten å kunne språk, uten å kjenne noen der og uten å kanskje vite helt hva som foregår men allikevel stille seg foran kameraet som registrerer alle detaljer. Det sier mye om hver enkelt.

Takk for at dere kom ut av skallet og slapp meg inn en kort stund!

En spesiell takk til Robert Bjørk for utmerket hjelp med lyssetting og annet! Tusen takk til kollega Maria Nordbäck som har hjulpet til hele uken og vil etterhvert skrive en fagrelatert tekst til prosjektet.

Dalia - initiativrik - raffinert, namdalseid - magnet for kunst

Torunn – en ildsjel – 50 t. glansbilde OK

Marina – flink til å følge opp – perlebroderi OK

Belaynesh – Lett å få kontakt med – fantastisk smil – besteforeldre, yatzy

Beletset – modig - t-shirt

Sara – Oppmerksom – BA Business administration MA 2016, et lite bevis nøkkelsnor

Chutikan – vennlig – august tran heller sanasol

Zhiping – Forståelsesfull – Svømmeknapp

Mebrat – snill – popcorn

Beata – selvstendig – fiskesluk OK

Antonia – Full av energi – refleks

Jentene, foto, volleyball, fotball